

ind paa det, som det ærede Medlem fra Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Trier) sværmer for, nemlig blot at indføre Forholdstalsvalgmaaden i Kjøbenhavn og for Resten beholde det, man har, thi jeg er ganske sikker paa, at den Vej ikke er farbar, og at man ikke kommer til noget Resultat ad den Vej.

Det ærede Medlem spurgte mig, om „Beboere“ kunde forstås om Kvinder, og om der kunde faas en saa subtil Fortolkning ud, at, fordi man havde brugt det Ord og ikke har sagt „Mænd“, skulde det ogsaa kunne forstås som Kvinder. Jeg beklager, at det ærede Medlem ikke har læst et Par Ord længere hen i Teksten, saa havde jeg ikke behøvet at svare ham. Jeg skal oplæse Teksten. Der staar: „Valgret til den Del af Repræsentantskabet, der værges af den almindelige Velgerklasse, tilkommer samtlige Beboere i Staden, som ere i Bestibelse af de for Valgbarhed til Folketinget foreskrevne Betingelser“ — voila. Jeg tror ikke, jeg behøver at læse længere frem for det ærede Medlem. Det ærede Medlem maa jo vide, at Kvinder erkendes ikke for at være valgbare til Folketinget, og hvis man altsaa vil have en Bestemmelse ind i den Retning, saa maa man udtrykkelig vedtage den i Lovforslaget.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds vilde endelig ikke erkende, at det Udvalg, der var nedsat her i Fjor, havde nogen som helst Betydning, det burde ikke være vejledende for Ministeren, men det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage), som vistnok var valgt til Ordfører for det vedkommende Udvalg, der optraadte i Sagen i Fjor, har jo udtalt noget ganske andet i Dag. Det ærede Medlem har jo udtalt, at Stillingen var saaledes i Fjor, at man havde Føje til at gaa ud fra, at Ministeren vilde tage Hensyn til det, der fremkom fra det vedkommende Udvalg, idet han lagde særlig Vægt paa, at alle Grupper af Folketinget være repræsenterede, og at man i alt væsentligt var enig. Jeg havde altsaa nogen Grund til at lægge Vægt paa dette Moment. Jeg ved meget godt, at Folketinget har vedtaget noget andet, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (B. Holm) var saa venlig at minde om, jeg ved, at det har vedtaget et andet Forslag tidligere, ligesom det har vedtaget

den Bergste Kommunallov saa mange Gange, men deraf følger slet ikke, at Folketinget ikke skulde være til at faa i Tale, naar vi virkelig komme til en alvorlig Forhandling. Lad mig tilføje, at jeg mente at have Grund til at tro, at det Forslag, som jeg her er fremkommet med, vilde være velkommen, og det er jo heller ikke godtgjort endnu, at det ikke er det, selv om nogle Medlemmer have taget stærk Afstand fra det; derfor vide vi ikke, hvorledes det til syvende og sidst kommer til at gaa.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds siger: Hvorfor ville de ikke anvende Formue- og Lejlighedsstaten her i Kjøbenhavn? Men det ærede Medlem maa jo dog vide, at den kjøbenhavnske Skattelov er en Lov om Indkomstskat, hvor der for Resten ogsaa tages visse særlige Momenter i Betragtning, særlig til Medsættelser, men Kjøbenhavn har ikke nogen Formue- og Lejlighedsstat, den har en Indkomstskat, hvorledes den saa skulde komme til at anvende en Formue- og Lejlighedsstat, gaar i alt Fald over min Forstand. Det ærede Medlem forlangte kommunale Valglove sammenlignede med politiske Valglove. Nej, en kommunal Valglov skal sammenlignes med andre kommunale Valglove. Det ærede Medlem kan sammenligne denne Lov med andre kommunale Valglove her i Landet, saa er der ikke Spørgsmaal om Resultatet, og det ærede Medlem kan sammenligne den med kommunale Love i Udlandet, og han vil finde, at de fleste Steder — der kan naturligvis være Undtagelser — gør man den kommunale Valgret afhængig af Statteydelsen til Kommunen. Saa siger det ærede Medlem og vil overbevise os om, at fordi en Skolebetjent betaler Arealstat, følger deraf, at den hviler paa Lejeren. Nej, den vedkommende er ikke Lejer, han har Fri bolig. Kommunerne beregne den Slags Statter af sine Skoler og andre Bygninger, som den ejer. Muligvis kunde det undgaaes, det tør jeg ikke sige, men den beregner i det hele disse Statter, der hvile paa Grundejeren, af sine Ejendomme; og det, at den saa paalægger Betjenten at yde Statten i dette Tilfælde, beviser intet som helst. Det, som det kommer an paa, er, om Arealstaten er en direkte Skat eller ikke, og hvis det ærede Medlem